

Vit reka klandurs- vættini á dyr

»SAMAN AT standa var ei okkum givið, tí er so lítið, burtur úr her blivið«. Soleiðis kvæð eitt av okkara kendu skaldum, og ofta mugu vit á-sanna tann sannleika, sum liggur í hesum orðum.

HETTA ER eisini galdandi í politiskum viðurskiftum. Samgongurnar, sum hava sit-ið seinastu 20 mánaðirnar, stóðu ikki saman. Klandur og stríð hefur alla tíðina verið eyðkenni fyri tær báðar samgongurnar hjá Jógvan Sundstein. Og taka vit so teir einstøku samgonguflokkarnar, so skilja vit væl, at júst hetta var fremsta eyðkenni hjá báðum samgonguflokkunum.

EINSTØKU flokkarnir í samgongunum stóðu heldur ikki saman. Kristiligi fólkaflokkurin fekk sína núverandi útsjónd aftan á klandur og stríð

við Adolf Hansen. Ósemja í sambandsflokkinum førði til, at floksformaðurin í 15 ár legði frá sær, og at hesin nú er farin burtur úr politikki. Í tjóðveldisflokkinum er onki mætari. Í fleiri harrans ár hevur flokkurin gingið á tveimum vaktum. Onnur vaktin hevur gingið inni í hitanum, meðan hin hevur gingið úti í kuldunum, og so hevur vaktarskipti verið inn ímillum.

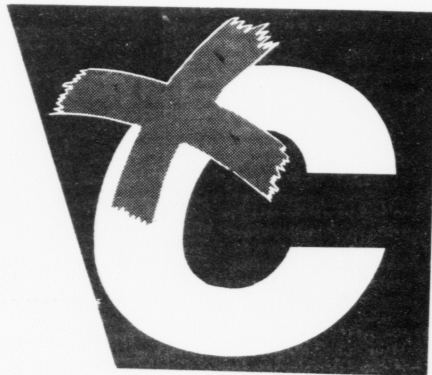
FLOKKURIN hjá lögmanni er heldur ikki Guds besta barn. Tá Svend Åge Ellefsen ikki sleppur at spæla við skip, hóttir hann lögmann, flokkinn og samgonguna. Óli Breckmann hevur sungið solo í 15 ár. Millum Olaf Olsen og Jógvan við Keldu hevur klandur og stríð verið í fleiri mánaðar. Poul Mikkelsen ger síni egotrip o.s.fr. Har er ein babiliskur forvirringur alla tíðina. Hetta hevur verið lagið í nógv ár og soleiðis verður tað eisini í framtíðini.

ØLL DUGA at síggja, at tá hesir flokkar og hesir persón-

ar skulu vera í sama húsi, so fáa vit eitt fyrbrigdi, sum á donskum máli verður kallað »husspetakler«. Klandur og stríð í teimum einstøku flokkunum, vil altíð ganga aftur í tí samgongu, sum hesir flokkar skulu mynda. Hetta gongur ikki longur. Nú mugu vit hava húsfríð. Tað vil siga at klandursvættini mugu og skulu rekast á dyr. Hetta gera við við X tann 17. november.

SKALDIÐ, sum vit endurgóvu

í byrjanini, kvøður eisini: »Stóðu vit saman, Føroya synir sterku, kundu vit útint, mangt eitt roynisverkið.«. Alternativt til tað klandur og stríð, sum hevur valdað, hava vit og tað er javnaðarflokkurin. Har er húsfríður, semja og samanhald, sum gevur eina heilt ómetaliga styrki. Og tað er júst hetta, sum føroyska samfelagnum tørvar í dag, meira enn nakrantíð, og tí er valið 17. november sjálvsagt. **vj.**

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐURSTYÐ

Sambandið sleit — tjóðveldið out!

»Vegna ábyrgdarloysi sambandsflokksins var henda samgongan farin at rilla, og tá ið so teir, ið manna henda flokk, byrjaðu at seta fram fjakut og órimlig krøv, ið teir treytaleyst vildu hava eftirlíkað, segði tjóðveldisflokkurin av røttum samstarvið upp«, skrivur 14. September mikudagin.

Nei, tað var ikki tjóðveldið, sum segði nakra samgongu upp, sum blaðstjórin á málagninum hjá tjóðveldisflokkinum og formaðurin í tingbólki floksins aftur og aftur royna at fyrigykla tjóð-

veldisfólki. Tað var sambandið, sum ikki vildi finna seg í, at tjóðveldið ikki vildi halda tað samgonguskjal, sum flokkurin so glaðbeintur hevði skrivað undir — og sum ikki longur kundi góðtaka, at ávisir tingmenn hjá fólkaflokki og tjóðveldi spældu sitt egna lokalpolitiska solospæl, tá avgerðir tiknar í Tinganesi ikki hóvaðu teimum.

Hevði tjóðveldisflokkurin sloppið tað, so hevði hann heldur enn fegin hildið fram við samarbeiðinum við sambandsflokkin. Tað var jú hetta flokkurin ynskti fram um alt, tá hann vrakaði javnaðarflokkin sum samstarvs-partnara til fyrimun fyri sambandið.

Hvat enn blaðstjórin á tjóðveldismálagninum og partamenn hansara

siga og skriva, so reingist ikki tann veruleiki, at tjóðveldisflokkurin metti javnaðarflokkin sum eina so stóra hótan, at hann fyrir at forða javnaðarflokkinum í at koma aftur í Tinganes, valdi at leggja seg fyrir fótur sambandsmanna. Tá tað var hetta, ið flokkurin gjørdi. Hann slepti jú øllum sínum grundleggjandi sjónarmiðum. Hann skrivaði undir eitt samgonguskjal við bindi fyrir eygunum og læt Paula Ellefsen føra pennin. Nú at siga, at tjóðveldisflokkurin er størst móttsetningurin til sambandið er burturforklaring.

Nei, tað var sambandið, sum ikki vildi vera saman við tjóðveldinum meira, og tí eru pástandirnir um, at tjóðveldið segði samgonguna upp reingjan av

veruleikanum. Tjóðveldið varð tveitt út úr samgonguni av sambandshevdninganum Edmundi Joensen. Tí flokkurin dugði sær ikki hógv.

Samgonguna, sum Atli Dam nevndi valkvøldið millum javnaðarflokkin, sambandsflokkin og tjóðveldisflokkin, vildu leiðararnir í hesum flokkum ikki góðtaka tá fyrir nú tvey ár aftan á at biðja javnaðarflokkin koma inn aftur í hitan. Støða javnaðarflokksins var tó púra greið: Nú mætti veljarin fáa orðið, tí tørvur var á at fáa ruddað upp — at lufta út í Tinganesi, aðrenn nýggj samgonga aftur fór út at taka upp eftir borgarliga klandurslandsstýri.

Javnaðarflokkurin út aftur í Tinganes

Javnaðarflokkurin ætlar sær út í Tinganes eftir valið. Tí skal eingin ivi vera um. Hóast flokkinum verður spádd framgongd, so fer hann nevnan at fáa nokk av atkvøðum til at stýra einsamallur. Neyðugt verður við einum ella tveimum flokkum afturat til tess at fáa ein parlamentarískan meiriluta aftanfyrir seg. Tjóðveldið og sambandið hva longu friggjað til flokkin. Hetta hava teir gjørt nú í seinastuni, tá teir søu, at tað slepst ikki undan javnaðarflokkinum skulu vit fáa eitt arbeiðsført landsstýri. Eisini fólkaflokkurin hevur roynt at fáa samband við javnaðar-

flokkin nú stutt fyri samgonguslit. Tað verður so eitt komandi val, sum skal avgera, hvørjar flokkar javnaðarflokkurin er at taka við sær út í Tinganes. Nógv hevur verið tosað um, at tað eigur at sleppast undan at hava teir smærri flokkarnar við í Tinganes, tí teir tá fáa alt ov stóra ávirkan í mun til veruliga undirtøku millum veljararnar. Men tað er ómøguligt at siga nakað nú, kanska tað verður neyðugt við onkrum av teimum smærri flokkunum, um tað ikki eydnast at fáa eina arbeiðsføra samgongu í heila tikið.